

فراخوان کارزار خلع سلاح راین‌متال – ۲۰۲۶

مبارزه علیه جنگ‌افروزان
برای بازپس‌گیری آینده!

ترجمه: کلکتیو رود

تیر ۱۴۰۵

مبارزه عیله جنگ افروزان - برای بازپس گیری آینده!

۱ تا ۶ سپتامبر: اردوی سالانه‌ی کارزار «خلع سلاح راین متال» در کلن

۲۴ تا ۲۶ سپتامبر: اقدام اعتراضی مشترک علیه مانور ناتو در هامبورگ

ما علیه صنعت تسلیحات، جنگ افروزی و نظامی سازی اعلام پیکار می کنیم!

از زمان برگزاری اردوی ما در تابستان گذشته، جهان بیش از پیش در آتش جنگ فرو رفته است و پیامدهایش را ما نیز در آلمان با تمام وجود احساس می کنیم. جنگ افروزان جهان را به آتش کشیده اند. ایالات متحده، همراه با اسرائیل، به ایران حمله کرد. هر روز تصاویر بمباران را در اخبار می بینیم؛ بیمارستان ها و مدرسه هایی که هدف قرار می گیرند؛ انبارهای سوختی که آتش سوزی شان تنها طی دو هفته، بیش از مجموع ۸۰ کشور جهان گاز گلخانه ای تولید کرده است. نسل کشی در فلسطین نیز با بی رحمانه ترین شکل ممکن ادامه دارد. در ماه ژانویه، بسیاری در حمایت از روزاوا، خودگردانی شمال و شرق سوریه، به خیابان ها آمدند. رژیم اسلام گرای سوریه، با پشتیبانی قدرت های غربی، تهاجمی گسترده علیه مردمی را آغاز کرد که به جهان نشان داده اند انقلاب فقط یک رؤیا نیست، بلکه واقعیتی زنده و جاری است.

فشارها روز به روز بیشتر می شوند، زیرا ناتو برای حفظ جایگاه قدرت خود در جهان می جنگد. برای این منظور، سرمایه داری می خواهد و ناگزیر است سلطه ی خود را - با بی رحمانه ترین شیوه ها - بر خاورمیانه تحمیل کند. برای گشودن مسیرهای تازه ی تجارت، ملت های این مناطق را به خاک و خون می کشند. چهره ی واقعی این نظم هر روز عیان تر می شود: برای پول و قدرت، می کشند؛ به بردگی می کشانند؛ تجاوز می کنند؛ انسان ها را به وادی فقر می رانند و از سرزمین هایشان اخراج می کنند.

در این روند، جایگاه آلمان - به عنوان پیشگام سازمان ناتو در اروپا - هر روز آشکارتر می شود. فریدریش مرس و وزیر جنگ کابینه اش، بوریس پیستوریوس، می خواهند آلمان را برای جنگ آماده کنند و رؤیای «بزرگ ترین ارتش متعارف اروپا» را در سر می پروراند. هم زمان، هزینه های معیشت هر روز بالاتر می رود و کاهش بودجه در همه ی حوزه های اجتماعی به سیاست دائمی دولت بدل شده است. جوانان از خود می پرسند: وقتی قرار است به اجبار به جبهه ی جنگ فرستاده شوند، وقتی تأمین حتی ابتدایی ترین نیازهای زندگی دیگر از توان خریدشان خارج است، اصلاً برای چه باید زندگی کرد؟ وقتی در رسانه ها و شبکه های اجتماعی مستمراً شاهدیم که در آلمان تقریباً هر روز زنی به قتل می رسد؛ مردان قدرتمند جهان شبکه های تجاوز و سوءاستفاده ی جنسی برپا می کنند؛ انسان ها در مرزها کشته می شوند؛ نسل کشی ها بی هیچ مانعی

ادامه می‌یابند؛ دولت‌ها با اتکا به قدرت نظامی هر آنچه را بخواهند تحمیل می‌کنند؛ و حتی هولناک‌ترین جنگ‌ها با خونسردی توجیه می‌شوند، جوانان از خود می‌پرسند جهان آینده قرار است چه جهانی باشد؟

همه‌چیز در خدمت جنگ قرار گرفته است: کارخانه‌ها، مدارس، تبلیغات، بیمارستان‌ها و همه‌ی حوزه‌های دیگر. نظامی‌سازی فقط به معنای تولید انبوه سلاح و صادرات آنها نیست؛ بلکه به معنای بسیج و آماده‌سازی تمامی عرصه‌های زندگی برای جنگ است. هرکس گمان می‌کند این روند بدون مقاومت ما ادامه خواهد یافت، سخت در اشتباه است. جنبش ضدنظامی‌گری (آنتی میلیتاریسم) ما نشان داده است که ما اجازه نخواهیم داد این وضعیت بی‌پاسخ بماند؛ بلکه در کنار یکدیگر خواهیم ایستاد و مبارزه خواهیم کرد. ما در همبستگی با فلسطین، با جنبش آزادی‌خواهی کُردستان، با دانش‌آموزان اعتصابی معترض به خدمت اجباری سربازی، با اعتراض‌ها علیه اداره‌ی اخراج مهاجران (ICE) - در آمریکا و نیز علیه پروژه‌ی مرزی و پناهجوستیز اتحادیه‌ی اروپا (Frontex)، شانه‌به‌شانه مبارزه می‌کنیم. ما علیه خشونت نژادپرستانه و زن‌کشی مبارزه می‌کنیم؛ امتناع و خرابکاری می‌کنیم؛ اعتراض می‌کنیم؛ و اعتصاب می‌کنیم.

امسال، با برپایی اردوی سالانه‌ی خود در شهر کلن و روزهای اقدام اعتراضی در هامبورگ، موضعی روشن علیه جنگ و برای صلح می‌گیریم. سال گذشته نشان دادیم که بخشی مصمم و مبارز از یک جنبش ضدجنگ هستیم. امسال نیز به کلن، هامبورگ و سراسر جهان امید و جسارت خواهیم بخشید و نشان خواهیم داد که مقاومت امکان‌پذیر است؛ و اینکه می‌توان این جنگ‌ها را متوقف کرد. اینکه چگونه می‌خواهیم به این هدف برسیم، موضوعی است که با هم درباره‌اش گفت‌وگو خواهیم کرد؛ پرسش‌های اساسی را مطرح خواهیم کرد و در عین حال، برای آن‌ها پاسخ‌هایی نیز خواهیم جست. ما نه تنها نشان می‌دهیم علیه چه چیزهایی مبارزه می‌کنیم، بلکه تصویری از آنچه می‌خواهیم بسازیم نیز ارائه می‌دهیم: از طریق کنش‌های جمعی، آموزش، بحث و گفت‌وگو، فرهنگ، و زیست مشترک همبسته و مبتنی بر هم‌یاری. با اقدام‌های اعتراضی در ماه سپتامبر، ماشین جنگ و تبلیغات جنگ‌طلبانه را مستقیماً به چالش خواهیم کشید و اعتراض خود را به خیابان‌ها خواهیم برد. اجازه نخواهیم داد که تولید تسلیحات، تحرکات ارتش آلمان و روند عادی‌سازی نظامی‌گری در کلن بی‌هیچ مزاحمتی ادامه پیدا کنند. همچنین می‌خواهیم مانع از آن شویم که مانور ناتو در هامبورگ مطابق برنامه‌ریزی انجام شود.

در هر دو شهر، فعالان جنبش‌های چپ و انقلابی و ضدمیلیتاریستی گرد هم خواهند آمد تا مبارزه علیه جنگ‌ها و نظامی‌سازی در آلمان را به‌طور مشترک پیش ببرند. در کنار یکدیگر تجربه خواهیم کرد؛ از یکدیگر خواهیم آموخت؛ و توان جمعی‌مان را تقویت خواهیم کرد. اردوی سالانه و روزهای اقدام اعتراضی به بخشی از زندگی این شهرها تبدیل خواهند شد. از همه‌ی مردم کلن و هامبورگ، و از همه‌ی مخالفان نظامی‌گری، فارغ از اینکه اهل کجا هستند، صمیمانه دعوت می‌کنیم که به ما بپیوندند، در این برنامه‌ها مشارکت کنند و همراه با ما در برابر جنگ‌افروزان بایستند.

ما، به‌عنوان مخالفان جنگ، باید ماشین جنگ را در هر جایی که به پیش رانده می‌شود، متوقف کنیم. درست به‌همین دلیل، امسال راهی هامبورگ می‌شویم. ارتش آلمان برای سومین بار قصد دارد بزرگ‌ترین مانور دفاعی «همکاری‌های غیرنظامی-نظامی» از زمان پایان جنگ سرد را در آلمان برگزار کند. مانور ناتو با نام

«رد استورم چارلی» بازتاب تشدید روند نظامی سازی ست؛ آن هم آشکارا، در برابر چشمان ساکنان شهر میلیونی هامبورگ. طب اعلام رسمی، در این مانور، نهادهای گوناگونی مشارکت خواهند داشت: نیروهای امداد و نجات، مراکز کاریابی، ارتش، پلیس، آتش نشانی، سازمان امداد فنی و دیگر نهادهای دولتی. همچنین برنامه ها و تمرین هایی برای سرکوب شورش ها در دستور کار دولت قرار دارد. ارتش آلمان تمرین می کند که چگونه نیروهای نظامی را به سوی روسیه منتقل کند، زیرا آلمان به محور اصلی انتقال نیرو و تجهیزات نظامی به شرق اروپا تبدیل شده است. آنچه اینجا تمرین می شود، سناریویی مربوط به آینده ای دور و خیالی نیست، بلکه واقعیتی ست که هر روز بیش از پیش به ما نزدیک می شود.

در شهر کلن نیز دقیقاً از جایی ادامه خواهیم داد که سال گذشته به پایان بردیم: در ابتدای امسال، از پادگان کلن برای همه ی جوانان ۱۸ ساله نامه هایی ارسال شد. کلن به نقطه ی قانونی طرح های جاری برای تحمیل خدمت اجباری سربازی تبدیل شده است. جوانان در آلمان نشان داده اند که نمی خواهند در جبهه بمیرند یا علیه دیگر جوانان بجنگند. ما امسال نیز این مقاومت را پی می گیریم. در شهر کلن و اطراف آن، شرکت های تسلیحاتی متعددی فعالیت دارند؛ از جمله بزرگ ترین شرکت تسلیحاتی آلمان، «راین متال». تحت مدیریت ارمن پاپرگر، این شرکت تجسم عینی همان چیزی ست که ما با آن مبارزه می کنیم، چون مستقیماً به آنچه ما از آن دفاع می کنیم حمله می کند. افزایش شدید سود این شرکت از زمان آغاز جنگ اوکراین نشان دهنده ی منافع مالی جنگ است: سود آنان بر پایه ی جان انسان ها تامین می شود؛ به ویژه جان جوانان و زنان.

ما البته هنوز حسابی تسویه نشده از سال قبل داریم: چون ما سرکوب وحشیانه ی تظاهرات مان [در کلن] و موج سرکوب های بعدی را به سادگی نخواهیم پذیرفت. هیچ سرکوبی نمی تواند ما را تضعیف و خاموش کند، زیرا روح مقاومت و امید ما هیچ گاه نشکسته است و همچنان استوار باقی مانده است.

ما بازمی گردیم! چه در کلن، و چه در هامبورگ: علیه جنگ افروزان، و برای بازپس گیری آینده مان!

کارزار خلع سلاح راین متال

آوریل ۲۰۲۶

پی نوشت:

این متن ترجمه ای ست از فراخوان کارزار «خلع سلاح راین متال» برای سال ۲۰۲۶. ترجمه ی فارسی توسط «کلکتیو رود» انجام شده است. متن اصلی آلمانی را در نشانی زیر قابل دسترسی است:

Rheinmetall Entwaffnen: Aufruf 2026 - *Kampf den Kriegstreibern – Für unsere Zukunft!*

<https://rheinmetallentwaffnen.noblogs.org/post/2026/04/08/rheinmetall-entwaffnen-aufruf-2026/>

Farsi translation: Roud Collective

www.instagram.com/roudcollective.global